

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Udt. modt.

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 08-11-2005
J.NR.: 04-013602-05-2038
REF.: mbl

Høring over lovudkast om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.)

Ved brev af 10. oktober 2005 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovenstående lovforslag (j.nr. 2005-744-0039).

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg og Erhvervsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

I relation til den foreslåede ophævelse af retsplejelovens § 653, stk. 3, 2. pkt., er Advokatrådet enig i, at det i forarbejderne bør understreges, at proportionalitetsprincippet i § 653, stk. 4, undertiden fører til, at en bevissikring må afvises, fordi rekvisiti interesse i at beskytte sine forretningshemmeligheder konkret vejer tungere end rekvisitens interesse i at gennemføre en bevissikring i relation til eksempelvis en patentbeskyttet produktionsproces.

Advokatrådet skal dog gøre opmærksom på, at opregningen af eksempler i lovudkastets punkt 4.2.4, om ophævelsen af § 653, stk. 3, 2. pkt., kan risikere at efterlade det indtryk, at proportionalitetsprincippet typisk alene skal anvendes ved rettens beslutning om i det hele at afvise eller at fremme en bevissikring.

Efter Advokatrådets opfattelse bør det i forarbejderne klargøres, at proportionalitetsprincippet generelt skal anvendes til at sikre en balanceret, samtidig varetagelse af rekvisitens og rekvisiti interesser, og at en adækvat varetagelse af rekvisiti interesse i at beskytte sine forretningshemmeligheder ofte vil indebære, at undersøgelsen af rekvisiti produktionsanlæg med hjemmel i § 653b, stk. 2, foretages af uvildige sagkyndige, at rekvisitens adgang til selv at besigtige rekvisiti produktionsanlæg, samt at fogedretten med hjemmel i § 653b, stk. 3, 4. pkt., lader de sagkyndige udarbejde en rapport, hvori alene relevante oplysninger til brug for bedømmelsen af krænkelsspørgsmålet anføres. Såfremt der er tvist om hvilke spørgsmål, de sagkyndige skal belyse i deres rapport, kan det navnlig i situationer,

E-mail: samfund@advocom.dk
Homepage: www.advocom.dk

hvor bevissikringen fremmes uden forudgående underretning af rekvisitus, være hensigtsmæssigt, at spørgsmålene til de sagkyndige gøres til genstand for en efterfølgende forhandling i fogedretten. Følges denne fremgangsmåde, gives rekvisitus mulighed for med passende forberedelse at beskytte sig mod, at der stilles spørgsmål til de sagkyndige, som vil resultere i, at rekvirenten får en uhjemlet adgang til rekvisiti forretningshemmeligheder.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Jmt. Mdt.
25 OKT. 2005

19. OKTOBER 2005

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Birgitte Grønberg Juul

STUDIEGÅRDEN
STUDIESTRÆDE 6
1455 KØBENHAVN K

TLF 35 32 32 22
DIR 35 32 31 24
FAX 35 32 32 06

js@jur.ku.dk
www.jur.ku.dk

Vedr.: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Retshåndhævelsesdirektivet)

Justitsministeriet har ved brev af 10. ds. (2005-744-0039) anmodet om udtalelse om ovennævnte lovforslag.

Vi har på denne baggrund den almene bemærkning, at det fremsendte udkast til lovforslag og det bagvedliggende Retshåndhævelsesdirektiv forstærker den specialiseringstendens, som immaterialretsprocessen gennem de senere år har været genstand for. Denne specialisering og immaterialrettighedernes voksende økonomiske betydning øger efter vores opfattelse behovet for at overveje at gennemføre en tilsvarende specialisering inden for domstolene ved behandling af immaterialretlige sager, herunder immaterialretlige fogedsager om nedlæggelse af fogedforbud og gennemførelse af bevissikringsundersøgelser. Vi håber,

at det foreliggende lovforslag vil kunne være en anledning til at iværksætte initiativer inden for dette område. Emnet kunne naturligt inddrages i de igangværende overvejelser om reform af domstolenes organisation og den civile retspleje.

Vi har derpå følgende konkrete bemærkninger til lovforslaget:

Bevissikringsreglerne og den fremtidige interesseafvejning efter retsplejelovens § 653, stk. 4

Med det fremlagte forslag til ændring af bevissikringsreglerne vil to lovfastsatte begrænsninger i bevissikringsreglernes anvendelsesområde blive ophævet. Det gælder dels betingelsen i retsplejelovens § 653, stk. 1, om, at rekvirenten skal sandsynliggøre, at rekviritus som led i erhvervsvirksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang har begået en immaterialretskrænkelse, dels bestemmelsen i retsplejelovens § 653, stk. 3, hvorefter der ikke kan foretages undersøgelse med henblik på at konstatere, om produktionsprocesser eller maskiner og andet produktionsudstyr krænker patenter, brugsmønstre eller rettigheder til halvlederprodukters udformning.

Justitsministeriet lægger i bemærkningerne op til, at de hensyn, der ligger bag disse to begrænsninger, navnlig *integritetshensyn* og berettigede hensyn til beskyttelse af *erhvervshemmeligheder*, fremover skal varetages af fogedretten i forbindelse med interesseafvejningen efter retsplejelovens § 653, stk. 4.

Vi mener ikke, at den foreslåede regulering garanterer de nævnte hensyn på en tilstrækkelig præcis måde. For at undgå misbrug af bevissikringsinstituttet og for at sikre, at rekviriti berettigede interesser også fremover i praksis vil nyde den tiltænkte beskyttelse, vil vi derfor anbefale, at de nævnte hensyn udtrykkeligt anføres i retsplejelovens § 653, stk. 4. Herved øges sandsynligheden for, at både fogedretten og rekviriti advokat er opmærksomme på at tilgodese rekviriti berettigede interesser i disse sager, hvor afgørelsen om gennemførelse af bevissikring ofte må træffes på et foreløbigt grundlag og under stort tidspres. Hensynet til beskyttelsen af rekviriti forretningshemmeligheder er i øvrigt udtrykkeligt anført i retshåndhævelsesdirektivets artikel 7, ligesom hen-

synet til at undgå misbrug af bevissikringsinstituttet fremgår af retshåndhævelsesdirektivets artikel 3. Disse hensyn vil således uden vanskeligheder kunne ekspliciteres i lovtæksten.

I forbindelse med hensynet til beskyttelse af erhvervshemmeligheder bemærker vi endvidere, at fogedrettens mulighed for at udpege en eller flere *uvildige sagkyndige* til at bistå sig ved undersøgelses gennemførelse, og fogedrettens mulighed for at bestemme, at rekvirenten og dennes repræsentant ikke må være til stede ved undersøgelsen, jf. retsplejelovens § 653 b, stk. 2 og 3, med fordel kunne fremhæves i forarbejderne som egnede til at sikre rekvisiti forretningshemmeligheder i tilfælde, hvor bevissikringsundersøgelsen f.eks. angår rekvisiti produktionsfaciliteter.

Øvrige bemærkninger

Bevissikringsundersøgelser hos tredjemand

Justitsministeriets opfattelse i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, s. 22, vedrørende rækkevidden af direktivets artikel 7 i forhold til tredjemand kan formentlig hente støtte i direktivets 20. betragtning:

"Da beviser er af altafgørende betydning for at fastslå en krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, bør det sikres, at der reelt er mulighed for at optage, fremlægge og sikre beviser. Procedurerne bør tage hensyn til *forsvarets rettigheder* og sikre de nødvendige garantier, herunder beskyttelse af fortrolige oplysninger. Hvad angår krænkelse i kommerciel målestok er det også vigtigt, at domstolene i givet fald kan kræve finansielle og kommercielle dokumenter, herunder bankdokumenter, som er under *den formodede krænkende parts* kontrol, fremlagt." (vores kursivering)

Lovbemærkningerne kunne med fordel henvise hertil.

Bevissikringsundersøgelser i patentretlige sager

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget, s. 26, anføres en række eksempler på rekvirentens varierende behov for en bevissikringsundersøgelse i patentretlige sager. De anførte eksempler vedrører alene spørgsmålet om at sikre bevis for, at der foreligger patentkrænkelse. I mange tilfælde vil formålet med en bevissikringsundersøgelse imidlertid også være at fastlægge det nærmere *omfang* af en sådan krænkelse.

Behovet for en bevissikringsundersøgelse kan således meget vel tænkes at bestå, uanset det på anden måde måtte være muligt at bevise, at der foreligger patentkrænkelse.

Det bør derfor præciseres i lovbemærkningerne, hvordan den nærmere interesseafvejning efter retsplejelovens § 653, stk. 4, skal foretages i de nævnte tilfælde, hvis undersøgelsen ikke kun sigter mod at undersøge, om der foreligger en krænkelse. Bemærkningerne bør herunder omtale, hvorvidt (og i hvilket omfang) de foreslåede nye bestemmelser i retsplejelovens kapitel 29 a bør udelukke foretagelse af bevissikringsundersøgelser, der tilsigter at klarlægge krænkelsernes omfang.

Forestående krænkelser

Udvidelsen af anvendelsesområdet for bevissikringsinstituttet til også at omfatte forestående krænkelser kan give anledning til samme afgrænsningsvanskeligheder, som kendes fra fogedforbudsreglerne, i henseende til, hvor tidligt i krænkelserprocessen en bevissikringsundersøgelse kan gennemføres. Det kan her overvejes at lade princippet i retsplejelovens § 642, nr. 2, og retspraksis vedrørende denne bestemmelse være vejledende i denne henseende. I så fald kunne bemærkningerne indeholde en henvisning hertil.

Ophør af virkningerne af en bevissikringsundersøgelse

Det kan eventuelt tilføjes i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, at det foreslåede princip om, at virkningerne af det foreløbige retsmiddel i de nævnte tilfælde først ophører efter rekvisiti begæring, allerede kendes fra reglerne om arrest og fogedforbud, jf. retsplejelovens §§ 638 og 648.

Ret til information – lovforslagets § 1, nr. 1

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget, s. 31, anføres, at det er en forudsætning for at pålægge en person et informationspålæg, at der foreligger en af de nævnte krænkelser eller overtrædelser, og at det derfor efter omstændighederne vil være nødvendigt, at retten tager stilling til dette spørgsmål ved en delafgørelse efter retsplejelovens § 253, før spørgsmålet om et informationspålæg afgøres. Det fremhæves end-

videre, at informationspålægget ikke tager sigte på at belyse, hvorvidt der faktisk er tale om en krænkelse.

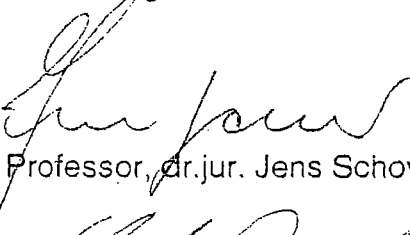
Det anførte finder imidlertid ikke megen støtte i ordlyden af de foreslåede bestemmelser. Det fremgår således blot af retsplejelovens § 306, at anmodningen om information kan fremsættes i forbindelse med en sag om en krænkelse eller overtrædelse.

For at undgå misbrug af bestemmelsen, jf. herved retshåndhævelsesdirektivets artikel 3, bør det fremgå udtrykkeligt af lovtæksten, at informationspålæg tidligst kan meddeles, når retten har taget endelig stilling til krænkelsesspørgsmålet.

Mønstre og design

Mønsterloven blev den 1.10.2001 afløst af Designloven. Henvisningen i de almindelige bemærkninger, p. 5, til Mønsterloven er derfor forældet. Det samme gælder en række af de henvisninger, som findes i bemærkningerne til "mønsterret" o.lign., som bør erstattes med det nu gangbare udtryk "designret".

Med venlig hilsen

Professor, dr.jur. Jens Schovsbo og

Ph.d.-stipendiat, cand.jur. Clement Salung Petersen

Foreningen Industriel Retsbeskyttelse
v/Formanden, advokat Peter-Ulrik Plesner
Amerika Plads 37, 2100 København Ø
Tlf. 33 12 11 33

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
7 NOV. 2005

Akt.nr. 45

4. november 2005
PUP/AAB 70002423

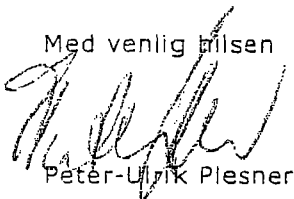
Forslag til ændring af retsplejeloven (gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.)

Justitsministeriet har ved skrivelse af 10. oktober d.å. sendt ovennævnte forslag i høring.

På foreningens vegne skal jeg herved bemærke, at foreningen støtter den styrkelse af immaterialrettigheder, som forslaget er udtryk for. Foreningen støtter særligt ophævelsen af undtagelsesbestemmelsen i § 653, stk. 3, 2. punktum, hvorefter en bevissikringsundersøgelse ikke kan foretages med henblik på at konstatere om produktionsprocesser eller maskiner og andet produktionsudstyr krænker patenter og brugsmodeller eller rettigheder til halvlederprodukters udformning.

Jeg skal gøre opmærksom på, at bevissikringsundersøgelser i forbindelse med patentkrænkelser dels kan vedrøre spørgsmålet om omfanget af en stedfunden krænkelse dels sigter på at undersøge, om der overhovedet foreligger en krænkelse. Efter retsplejelovens § 653, stk. 4, skal der foretages en interesseafvejning om oplysningerne skal gives. Det bør i bemærkningerne præciseres, at denne interesseafvejning ikke nødvendigvis skal have samme udfald i relation til både spørgsmålet om omfanget af en krænkelse og om hvorvidt der findes en krænkelse sted.

Med venlig hilsen

Peter-Ulrik Plesner

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039

Dommerfuldmægtigforeningen
Bestyrelsesmedlem Henrik Gjørup

Jmt. modt.

Akt.nr. 36.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

4 NOV. 2005

c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
Tlf. 86 12 20 77
Fax 86 12 91 00
Dir. tlf. 86 12 59 11 - 7019
hg@dommerfm.dk

J.nr. 43/05

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2005 NR. 744 - 0039

Den 3. november 2005

J.nr. 2005-744-0039 - høring

Ved brev af 10. oktober 2005 har Justitsministeriet anmodet Dommerfuldmægtigforeningen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.).

I den anledning er foreningens civilfagudvalg fremkommet med følgende bemærkninger, som foreningen kan henholde sig til:

Det fremgår af forslaget § 306, stk. 5, 2. pkt., at retsplejelovens § 178 finder tilsvarende anvendelse i sager om krænkelse af immaterialrettigheder mv. Dette indebærer, at et pålæg efter § 306 kan gennemtvinges med de i § 178 angivne tvangsmidler også over for en part i en civil retssag.

Dette er i modstrid med det almindelige princip i borgerlige sager om, at parter vægring ved at afgive oplysninger mv. alene er sanktioneret med processuel skadevirkning. Dette grundlæggende princip har fundet udtryk i blandt andet reglerne om partsforklaringer (retsplejelovens § 305, jf. § 344, stk. 2), editionsplæg (retsplejelovens § 298, stk. 2, jf. § 344, stk. 2), isoleret bevisoptagelse (retsplejelovens § 343, jf. § 344, stk. 2), forbud (retsplejelovens § 646, stk. 2, jf. § 344, stk. 2) og bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv. (jf. retsplejelovens § 653 d, jf. § 344, stk. 2).

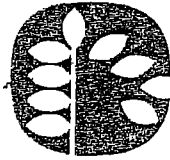
Det bør særlig bemærkes, at pligten til at afgive oplysninger under en civil sag om krænkelse af immaterialrettigheder mv. efter forslaget således er videregående og strengere sanktioneret, end hvad der gælder under de tilsvarende fogedsager om forbud og bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv.

Uanset det anførte i forslaget almindelige bemærkninger pkt. 4.3, navnlig in fine, uanset at det må medgives Justitsministeriet, at reglerne om processuel skadevirkning ikke i alle tilfælde vil være tilstrækkelige til at sikre pålæggets effektivitet, og uanset at der er indbygget en beskyttelse af parter og

andres stilling i forslaget, blandet andet forslagets § 306, stk. 3, stk. 4, og
stk. 5, 1. pkt., giver det nævnte forhold anledning til en vis principiel betæn-
kelighed.

Med venlig hilsen

Henrik Gjørup

jm@jm.dk

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jakt. modt.

7. november 2005

**Høringssvar vedr. ændring af retsplejeloven – Retshåndhævelsesdirektivet
Justitsministeriets j.nr. 2005-744-0039**

Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri finder, at retshåndhævelsesdirektivet og dermed ændringen af retsplejeloven rummer betydelige fremskridt, men implementeringsforslaget giver dog anledning til nedenstående kommentarer.

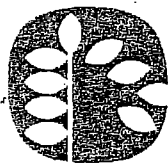
Produktefterligninger – markedsføringslovens § 1 – direktivets øvrige retsmidler m.v.

Foreningen noterer med tilfredshed, at reglerne om oplysningspligt i forslagets § 306 foreslås at finde anvendelse på de i retsplejelovens § 653, stk. 2, nævnte krænkelse eller overtrædelser, og dermed også på ulovlige produktefterligninger i henhold til markedsføringslovens § 1. Der er dermed sikret konsistens med bevissikringsreglerne.

For at gennemføre denne velbegrundede ligestilling med immaterialretskrænkelser bør de øvrige retsmidler i retshåndhævelsesdirektivet, herunder muligheden for erstatning svarende til krænkerens indtjening (restitutionserstatning), imidlertid også gennemføres for ulovlige produktefterligninger i henhold til markedsføringslovens § 1.

Strafferammer på 6 år – straffelovens § 299b udvides til alle immaterialretskrænkelser

Det følger af retshåndhævelsesdirektivets artikel 3, stk. 2, at "*foranstaltninger og retsmidler skal være effektive, stå i rimeligt forhold til krænkelsen og have afskrækkende virkning*". Af artikel 16 ("*Sanktioner anvendt af medlemsstaterne*") fremgår, at medlemsstaterne kan anvende andre hensigtsmæssige sanktioner end forudsat i direktivet. I dansk ret er der et påtrængende behov for, at strafferammerne for særligt grove patent-, varemærke-, designskrænkelser m.fl. jævnføres med den nyligt forhøjede strafferamme for ophavsretskrænkelser i straffelovens § 299b.

Det er almindeligt anerkendt (se f.eks. vedlagte udskrift fra EU Kommissionens hjemmeside), at varemærkeforfalskning og produktpirateri i dag i stigende grad er forbundet med betydelig økonomisk og organiseret kriminalitet. Ifølge foreningens medlemmer aftegner dette billede sig også i Danmark. De krænkende varepartier er således blevet større, ofte sværere at opdage, og de omfatter flere varegrupper end tidligere, herunder f.eks. it-hardware, dagligdags elektroniske produkter (mobiltelefoner m.v.) og designprodukter (lamper, køkkenudstyr og anden brugskunst). Tendensen med større varepartier og professionaliseringen af pirathandelen vil givetvis kunne bekræftes af dansk politi.

Da krænkelseerne har ændret karakter, er der behov for i grove tilfælde at kunne imødegå dem med samme midler, som anvendes mod anden alvorlig økonomisk kriminalitet. Dette er allerede gennemført f.s.v.a. ophavsretskrænkelse med udvidelsen af strafferammen til 6 år.

Der er imidlertid samme behov for at have en høj strafferamme til rådighed ved f.eks. patent-, varemærke- og designkrænkelsessager. En højere strafferamme har ifølge det oplyste betydning for, hvorvidt politiet har mulighed for at prioritere (behandle) sagerne. Forhøjelse af strafferammen til 6 år ved grove krænkelse er endvidere en forudsætning for, at politiet har de fornødne efterforskningsmidler til rådighed som f.eks. aflytning, jf. retsplejelovens § 781, stk. 1.

Såvel retshåndhævelsesdirektivet, Justitsministeriets foreslåede implementering heraf, samt retsplejelovens kap. 57a ligestiller immaterialrettighederne m.h.t. de processuelle regler. Der synes heller ikke at være andre hensyn, der taler for, at import og salg af en container med krænkende tøjbamser, køkkenknive eller videospil (der kan være ophavsretligt beskyttede), skulle straffes hårdere end import og salg af en container med krænkende medicin, bilreservedele, mobiltelefoner eller tøj (der kan være patent og/eller varemærkebeskyttet).

Det er vor erfaring, at pirathandel som regel er forbundet med sort økonomi (afgifts- og skatteunddragelse), og der er således et væsentligt samfundsmæssigt hensyn i at sikre, at den grove pirathandel – også uden for ophavsretsområdet – kan imødegås med effektive og afskrækkende retsmidler.

Strafferammen for grove krænkelse af de øvrige immaterialretslove bør derfor forhøjes til 6 år.

Det ville være uhensigtsmæssigt og unødvendigt, hvis forhøjelse af strafferammerne skulle afvente eventuelle forsøg på EU harmonisering på dette område, såfremt ministeriet overhovedet finder, at der er hjemmel hertil.

Tilbagekaldelse fra handelen ved fagedkendelser

Der er ifølge retspraksis i sager om foreløbige forbud (fagedforbudssager) adgang til, at fagedretterne træffer bestemmelse om tilbagekaldelse. Direktivets artikel 10 hjemler også denne mulighed ved realitetsafgørelser.

Det er oplagt, at navnlig i immaterialretssager er tilbagekaldelse et nødvendigt retsmiddel, såfremt rettighedshaveren skal sikres effektiv beskyttelse, og sager om immaterialretskrænkelse begynder

meget ofte i fogedretten. Når og hvis det kommer til afgørelsen af en almindelig retssag (justifikationssag), vil tilbagekaldelse derimod typisk ikke være af praktisk betydning.

Det anbefales derfor, at denne adgang til tilbagekaldelse også *udtrykkeligt* hjemles i retsplejelovens forbudsregler.

Ret til information

Retten til information, jf. direktivets artikel 8, bør ligeledes finde anvendelse i fogedretssager. Det er væsentligt for rettighedshaverne at kunne fokusere deres indsats mod *kilderne* til ulovlige produkter, og der er derfor brug for, at oplysningspligten gælder fra det tidligst mulige tidspunkt. Ved at give mulighed for at kræve disse oplysninger i fogedretten på linie med bevissikring, vil man kunne begrænse effekten af advarsler bagud i forsyningskæden, og dermed øge muligheden for, at rettighedshaveren hurtigt og effektivt kan retsforfølge de egentlige bagmænd (producenten eller importøren). Samtidig vil man give rettighedshaveren et incitament til at koncentrere sig om sidstnævnte frem for de "små fisk" (detaillisterne). Den præventive effekt af en sådan implementering af direktivet vil givetvis være procesbesparende.

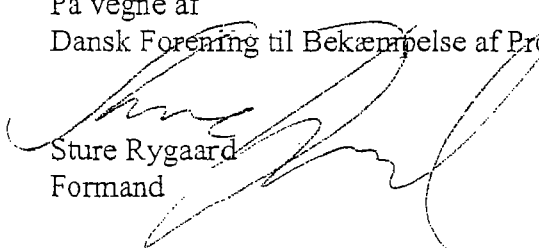
Sagsomkostninger

Skal rettighedshaverne have reel mulighed for at gribe ind mod det stigende antal krænkelser, er det væsentligt, at de tilkendte sagsomkostninger i langt højere grad afspejler de egentlige omkostninger ved sagsførelsen, end det er tilfældet i dag. Der bør tillige fremsættes forslag om regulering af sagsomkostningerne.

Ikrafttræden

Det vil være hensigtsmæssigt, om de forskellige lovforslag, som implementerer retshåndhævelsesdirektivet, træder i kraft samtidigt.

På vegne af
Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri

Sture Rygaard
Formand

Counterfeit and piracy

Combating counterfeit & piracy

The economic consequences

During the last few decades, activities connected with the manufacture and marketing of counterfeit or pirate products may have appeared to certain countries as a possible economic palliative during a crisis. However, the TRIPS agreement (on Trade Related aspects of International Property Rights, under the auspices of the World Trade Organisation, with obligatory application by its signatories) set up an international minimum base of protection for intellectual property rights, and considerably changed what used to characterise "fakes".

According to studies carried out by the OECD in 1998 and by the International Chamber of Commerce in 1997,

- counterfeits accounted for **5 to 7% of world trade** (i.e. approx. **250 billion euro** per year)
- were responsible for the **loss of 200,000 jobs** in Europe.

During 2000, this illicit trade was worth the equivalent of more than **1,500 million euro** on the legal Community market, concerning counterfeit or pirate products of third party origin intercepted at the external borders of the Union by customs administrations.

Every economic sector is affected, be it industrial, literary or artistic. The latter is particularly under serious threat, as the alarming statistics for the recording industry (a favourite target of the pirates) demonstrate.

In 2000, almost 9 million items of recording media (CDs, DVDs, Audio cassettes) were seized by European customs. This places the sector in second place in terms of the total number of counterfeit objects intercepted, twice as many as compared to textile products.

Counterfeiting and piracy also:

- undermine Europe's artistic and industrial fabric,
- hurt investment and innovation,
- have potentially disastrous economic consequences for small businesses (that make up Europe's industrial fabric),
- almost always escape taxation, because goods are either smuggled into Europe or come in with forged or invalid documents.

The nature of counterfeit goods

In the 1980s, seven out of every ten victims of counterfeiting were European luxury-goods manufacturers. However, the picture is now very different.

Anything that is bought or sold can now be counterfeited. Traffickers no longer prefer high-added-value goods, they target mass-produced items. In terms of profitability, the quantitative aspects of trafficking have taken the lead from the qualitative aspects.

EU customs statistics for 2000 confirm the trend that began in the nineties. Almost **68 million** pirate and counterfeit articles were seized at borders, an increase of **168%** compared with 1999. This considerable increase is proof of the fact that what was true yesterday is certainly not true today.

For example, the counterfeit of luxury products has become highly marginal, accounting for less than 1% of the total number of objects intercepted. Commonly held ideas that textiles are the most copied product group now seem completely out of date. In fact, during 2000, textile products and other articles of clothing accounted for only 7% of the total number of pirate or counterfeit objects. In contrast, the games and toy sector recorded significant growth between 1999 and 2000, with the number of objects of this type seized by customs administrations increasing by 94%.

The clock and jewellery industry is another sector that just a few years ago was particularly vulnerable. With less than four million items intercepted in 2000, it now accounts for only 5% of the total number of goods being investigated by Customs authorities.

Now that industrial logistics are growing in importance, along with the capacity to change production type to escape customs controls, the major trafficking organisations choose to produce a diverse range of objects, attempting to avoid the suspicions of both the consumer and administrations. It is no longer possible to tell a poorly made counterfeit by sight, it is often necessary to study the chemical analysis of a product to determine its (lack of) authenticity.

Gone are the days of the shady craftsman running up a few fakes in the backroom of his shop. Counterfeiting is now big business, and is practiced by organisations that produce at any cost. Many are pushed to exploit their workforce, often largely consisting of children who are locked up in cramped conditions, without any concern for personal safety or human rights.

Before buying such products, consumers must question themselves concerning who is profiting from the sale, and the type of conditions the product was made in.

New risks for the consumer

The most disastrous effect of this change in the nature of counterfeiting has been its appearance in economic sectors that had up until recently been spared. Medicines, surgical equipment, food, alcoholic drinks, soft drinks, cigarettes, electrical appliances,

toys, aircraft and vehicle parts are all affected and all particularly affect the public.

Up to April 1999, the World Health Organisation found more than 771 cases of counterfeit medicines. Some of these had no active ingredients. Others had very small quantities. In the worst cases, the active ingredients had been replaced with fatal poisons.

- **Haiti 1995**

89 people were killed, having taken a paracetamol-based syrup contaminated with glycol diethylene (a toxic chemical used in antifreeze).

- **Nigeria 1995**

Almost 2500 people were killed through injecting a supposed anti-meningitis drug during an international vaccination campaign. A batch of this vaccine was counterfeit.

- **Europe 1999**

More than 2000 medical kits were seized in a commercial consignment traveling from China to Greece. This medical equipment, consisting of a blood pressure monitor and a stethoscope, was intended for use on heart patients. The counterfeit brand was that of an optical-equipment specialist which did not make this type of item. In this consignment everything was fake, from the packaging to the object itself, as well as the technical note and the European standards attached to it.

- **Belgium 2000**

More than a tonne of pirate antipaludal and antibiotic medicines were intercepted traveling from Asia to Africa.

Over the same period, several million everyday consumer goods posing a health risk (such as lighters and toys) were intercepted by customs.

During 2000, EU customs administrations intercepted several commercial consignments containing counterfeit vehicle spare parts (for cars, motor bikes and mopeds).

Also of concern are numerous customs investigations involving goods such as alcohol and cigarettes, which in terms of numbers (bottles or packets), account for several million articles in European customs statistics. Right holders' experts say that some of the counterfeit cigarettes seized had a rate of nicotine or tar double or triple that indicated on the packet. Counterfeit sweets, chewing gum and rum have now also started to make an appearance.

Yet another example of the targeting of "perishables" is the discovery of over one and a half million teabag labels in Finland in 1999. We need no more proof that counterfeiting is all around us.

Fraud and the role played by international criminal organisations

The large amounts of money invested by criminal organisations in industrial logistics (in order to increase both the quality and the quantity of production) today enables them to produce counterfeit or pirate products that are increasingly difficult to detect. In addition, a counterfeit's price can be fixed higher than the original's price, so that an abnormally low price does not draw the attention of the authorities or the right holders. There are now few doubts regarding the implication of international criminal organisations in the

worldwide trafficking of counterfeit and pirate goods. These activities have become a source of income in exactly the same way as narcotics, theft and arms dealing. These organisations are now better structured and more professional, and use the same techniques to move goods infringing intellectual property rights across borders as they do for narcotics. Therefore, they must secure a route through which all types of traffic will pass.

The routing of bulky consignments containing commercial counterfeit or pirate articles throughout the world requires particular care on the part of these organisations, to prevent their seizure. They must try to thwart customs vigilance by "breaking" their way through from the area of production to the area of supply, avoiding direct paths that are well known to the services specialised in this type of fraud. This technique is called "breaking bulk", and consists of concealing the product's origin by passing it through several other territories, thereby focusing the attention of the customs administrations on the immediate source rather than the actual origins of the product.

Through this method, fraudulent goods produced in Asia are transported by boat towards a country known for not making any counterfeits, from where they will set out again by plane towards their final destination. They are thus able to escape the principal control criterion - what could be termed the 'geopolitics' of fraud.

As the new techniques and stringency employed in customs control develop, so do those techniques used by defrauders. Many cases of using 'hidden' methods have been discovered, such as the discovery of double bases in containers or in bags to conceal counterfeit or pirate products. Other frequently employed techniques include mixing authentic products and fakes in the same consignment.

Without doubt, one of the principal methods of dispersing counterfeits is the "Ant-like" traffic of tourists returning home from holiday, bringing back souvenirs. Each year, tens of millions of articles are transported by passengers worldwide, often unaware of their involvement in the trafficking, but enabling criminal organisations to profit nonetheless.

Generally speaking, victory over this plague comes through an increase in the collective awareness of the dangers that it presents. According to a recent survey carried out by M.O.R.I. (Market and Opinion Research International), **40% of people** questioned would contemplate buying counterfeits.

Multi-purpose multi-trafficking

Looking at these two maps, we can see how similar the different forms of trafficking are. The producer and consumer countries, the routes and the delivery patterns are the same. The "buffer" or "transshipment" areas (which break up routes on which surveillance is too tight) are also used in the same way. Europe and the US are particularly favoured destinations. Africa is used for transit - goods are forwarded from there to their final destinations. Some seizures of jewellery and CDs coming from Africa confirm this, as the continent is not a producer of either. Central and South America are magnets for imports of counterfeit and pirated goods and purchases of counterfeit goods to launder money are

happening in larger numbers there than anywhere else.

"Dirty money" can be re-invested in better industrial plant to mass-produce goods or in buying finished counterfeit goods to sell on markets targeted by traffickers.

In some countries, factories built specifically to make or process counterfeit goods are an increasingly common sight, as are open air markets in which virtually the only goods sold are fakes. International traffickers often make use of free zones to tranship goods, and these free zones are fertile ground for importing and exporting counterfeit and pirated items.

Huge stocks of illicit goods are easily transferred from some parts of South America to Central America. Central America is a big consumer of these goods, but is also a staging post: criminals based there forward shipments to North America.

Europe is one of the most lucrative markets for counterfeiters. However, the types of goods seized at the external borders of the EU are not the same as those seized elsewhere in the world. Traffickers work out which goods will find the easiest market, much as they would do market research to boost sales. They look at individual countries' fashions, cultures and buying habits.

The example of the Thai CD connection is rather telling. Tens of millions of counterfeit CDs leave Thailand every year for the U.S., Europe and South America. Because they are packaged and shipped in the same way as legal goods (by the hundred, in rolls of under 2 kilos) customs will often discover several tens of thousands of counterfeit CDs in a commercial shipment. The average value on the European market of a games console CD is 55-60 euro. The unit price of the same type of CD, counterfeited and delivered, is around 0.5 euro.

To make a comparison, a kilo of cannabis leaf will fetch 2000 euro in Europe, whilst a kilo of pirate or counterfeit CDs will fetch 3000 euro.

Terrorist groups also commonly become involved in counterfeiting and piracy as a means of financing their activities. In fact, all international criminal organisations are now involved in counterfeiting. We can now truly talk of multi-purpose multi-trafficking.

Anja Kjær

Akt.nr. 30

Fra: Trine Haag Kreiser [tks@DI.DK]
Sendt: 7. november 2005 15:34
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar vedr. implementering af retshåndhævelsesdirektivet
Vedhæftede filer: Høringssvar retshåndhævelsesdirektivet JUM.doc

Vedlagt fremsendes Dansk Industris høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.)

<<Høringssvar retshåndhævelsesdirektivet JUM.doc>>

Med venlig hilsen

Trine Haag Kreiser
Juridisk konsulent

DI DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
DK-1787 København V
E-mail: tks@di.dk

Direkte: +45 3377 3449
Mobil: +45 2949 4424

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2005 NR. 744-0039

08-11-2005

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail: jm@jm.dk

7. november 2005

TKS

Høring vedr. forslag til lov om ændring af retsplejeloven (gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.)

Med henvisning til brev af 10. oktober 2005 følger hermed Dansk Industris bemærkninger til lovforslaget om ændring af retsplejeloven (gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.)

Generelle bemærkninger

Dansk Industri skal indledningsvist påpege uhensigtsmæssigheden i, at implementeringen af retshåndhævelsesdirektivet i dansk ret sker ved hele tre høringer, og at det ikke har været muligt at sende lovforslagene i høring inden for de samme høringsfrister.

Dansk Industri har også noteret, at justitsministerens lovforslag ikke vil træde i kraft samtidig med økonomi- og erhvervsministerens lovforslag den 1. januar 2006, men at retsplejelovens regler først træder i kraft den 1. april 2006.

Ulovlige produkt efterligninger

Dansk Industri har i sine høringssvar til Økonomi- og Erhvervsministeriets og Kulturministeriets dele af implementeringen af retshåndhævelsesdirektivet påpeget, at bestemmelserne i retshåndhævelsesdirektivet også bør finde anvendelse i relation til ulovlige produkt efterligninger, der udgør illoyal konkurrence i strid med markedsføringsloven § 1.

Det konstateres derfor med tilfredshed, at reglerne om bevissikring i retsplejeloven § 653, stk. 2, allerede gælder i forhold til handlinger, der udøves i strid med markedsføringslovens regler om illoyal konkurrence, og at der med lovforslaget lægges op til, at direktivets bestemmelser om oplysningspligt også kommer til at gælde i tilfælde af overtrædelse af markedsføringsloven § 1 ved ulovlig produkt efterligning.

Derfor forekommer det også utilfredsstillende, at direktivet ikke implementeres, så det i sin helhed finder anvendelse på ulovlige produkt efterligninger. Det skal ses i lyset af, at handel med ulovlige produkt efterligninger antages at udgøre en stadig større andel af verdenshandlen. Alene i Danmark har SKAT i løbet af 1. halvår af 2005 beslågt ulovlige varer til en samlet værdi på mere end 21 mil. EURO.

Bevissikring

Dansk Industri er positiv overfor den foreslåede ændring af retsplejeloven § 653, stk. 1, således at det ikke er en betingelse for at sikre bevis, at krænkelsen er foretaget i erhvervsøjemed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang, og det også er muligt at gennemføre bevissikringsundersøgelser i tilfælde, hvor det sandsynliggøres, at rekviritus vil begå en krænkelse. Af retssikkerhedsmæssige årsager noterer Dansk Industri sig også med tilfredshed, at det ikke er hensigten med ændringen at udvide adgangen til at gennemføre bevissikringsundersøgelser i private hjem.

Ret til information

Muligheden for - i overensstemmelse med direktivets artikel 8 og lovforslagets § 306 - efter anmodning fra rettighedshaver at pålægge den krænkende part og/eller tredjemand at afgive oplysninger om oprindelsen og distributionskanalerne m.v. for de varer, der krænker en immateriel rettighed, er afgørende for at kunne opklare sager om krænkelse af immaterielle rettigheder og ulovlige produkt efterligninger på en effektiv og hensigtsmæssig måde.

Hvis man via retten til information hurtigt kan få belyst distributionskanalerne m.v. for de krænkede produkter, kan den krænkede part gå direkte til hovedmanden og undgå at skulle anlægge flere små sager mod de senere omsætningsled.

Det er imidlertid væsentligt, at retten til information kan gøres gældende fra et så tidligt tidspunkt som muligt, hvis formålet med bestemmelsen ikke skal forspildes. Jo længere tid der går, før at den krænkende part og/eller tredjemand kan blive pålagt at afgive oplysninger, jo bedre er mulighederne for at udviske sporene for de krænkende produkter.

Retten til information bør derfor gælde allerede i forbindelse med foretagelse af den bevissikring, der i overensstemmelse med retsplejeloven kapitel 57a foretages af fogedretten. Det fremgår således også af bemærkningerne til lovforslaget (punkt 4.3.), at reglerne om rettighedshaverens adgang til information skal supplere retsplejelovens bevissikringsregler og i visse tilfælde udgøre et alternativ hertil.

Sanktioner

Retshåndhævelsesdirektivet er et minimumsdirektiv og er, jf. direktivets art. 16, ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender andre hensigtsmæssige sanktioner, når intellektuelle ejendomsrettigheder krænkes.

Som Dansk Industri også har gjort opmærksom på i høringssvarene til Kulturministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet, lægger Dansk Industri afgørende vægt på, at strafferammerne for samtlige immaterialretlige krænkelser - herunder ulovlige produkt efterligninger - harmoniseres med den gældende strafferamme for grove ophavsretlige krænkelser, jf. straffeloven § 299b. Højere strafferammer må forventes at indføre en større præventiv effekt og skabe øget respekt omkring rettighederne.

Sagsomkostninger

Det skal ikke kunne betale sig at krænke immaterielle rettigheder og foretage ulovlige produkt efterligninger. Dansk Industri lægger derfor afgørende vægt på, at implementeringen af retshåndhævelsesdirektivet også i praksis får den virkning, at ret-

tighedskrænker pålægges betydelige erstatninger, og at samtlige sagsomkostninger bæres af den tabende part.

Med venlig hilsen

Trine Haag Kreiser
Juridisk konsulent

Anja Kjær

Fra: Peter Kjær [peter.kjaer@europe.lego.com]
Sendt: 7. november 2005 18:36
Til: Justitsministeriet
Emne: Deres Sagsnr.: 2005-744-0039

Akt.nr. 51.

Opfølgingsflag: Opfølgning
Flagstatus: Rød

Vedhæftede filer: 0137_001.pdf

Vedhæftet fremsendes udtalelse vedrørende udkast til forslag om ændring af retsplejeloven.

0137_001.pdf (640
KB)

Med venlig hilsen

Peter Kjær

Deputy General Counsel

LEGO Juris A/S

DK-7190 Billund, Denmark

Direct: +45 79 50 52 02

Company: +45 79 50 60 70

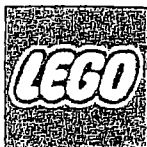
Fax: +45 75 33 88 53

E-mail: peter.kjaer@europe.lego.com

This message, including any attachment hereto, is confidential and proprietary. If you are not the named recipient, you are kindly requested to notify the sender immediately and to delete this message, including any attachment, from your system. You are not allowed to copy, use or maintain this message, and the contents hereof must not be disclosed to any other person.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

20 05 NR. 744-0039

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

7/11-2005

PK/dp

Høring om udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven

Vi henviser til Deres brev af 10. oktober 2005, hvori der anmodes om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven på baggrund af Direktiv 2004/48/EF. Vores bemærkninger til lovforslaget er følgende:

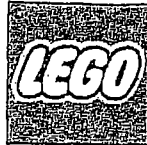
Oplysningspligt

Som rettighedshavere ser vi oplysningspligten som et væsentligt værktøj i forbindelse med krænkelsessager. Vi noterer os derfor med tilfredshed, at oplysningspligten, som tænkes fastslået i retsplejelovens § 306, stk. 1, i kraft af henvisningen til retsplejelovens § 653, stk. 2, gælder for krænkelse af alle immaterielle rettigheder, herunder også rettigheder som baseres på markedsføringslovens § 1 (sager om ulovlig produktefterligning).

Vi bemærker dog også, at oplysningspligten først kan pålægges efter en indenretlig konstatering af en krænkelse eller overtrædelse af en eller flere af de rettigheder, som er opregnet i retsplejelovens § 653, stk. 2, eventuelt ved en delafgørelse. Vi vurderer, at en mulighed for pålæg af oplysningspligt allerede i forbindelse med bevissikringen ville kunne bidrage til en mere effektiv anvendelse af ressourcer, idet rettighedshavere i så fald ville kunne inddrage producenter og/eller importører i sagen på et tidligere tidspunkt. Vi mener ikke, at der bør være væsentlige betænkeligheder forbundet med pålæg af oplysningspligt på bevissikringstidspunktet, i hvert fald ikke for så vidt angår de oplysninger, som er opregnet i forslaget til § 306, stk. 2, nr. 1.

Ulovlige produktefterligninger

Vi ser som nævnt med tilfredshed på den omstændighed, at oplysningspligten efter lovforslaget vil gælde i sager vedrørende ulovlige produktefterligninger. Vi så dog gerne, at den samlede lovgivning omkring retsmidler på immaterialretsområdet harmoniseredes, sådan at disse udstræktes til alle at gælde ulovlige produktefterligninger. Umiddelbart er det svært at se grunde til forskellig behandling.

Bevissikring

Vi mener, at ændringerne til retsplejelovens § 653, stk. 1 vil give rettighedshavere bedre muligheder for håndhævelse, idet der efter den ændrede bestemmelse hverken kræves erhvervsmæssig brug, eller at krænkelse eller overtrædelse skal være begået for at bevissikring kan gennemføres. Vi ser således positivt på de foreslåede ændringer.

Med venlig hilsen
LEGO Juris A/S

Peter Kjær
Juridisk Afdeling

Jmt. modt.
- 9 NOV. 2005

DANSK RETSPOLITISK FORENING

Justitsministeriet
Att. Birgitte Grønberg Juul
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

den 8. november 2005

Vedr.: Høringssvar vedrørende sagsnr. 2005-744-0039 om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Hoslagt fremsendes Dansk Retspolitisk Forenings høringsudtalelse, idet det bemærkes, at svaret allerede er sendt til Dem per e-mail på jm@jm.dk fra kirsten@retspolitik.dk.

Med venlig hilsen

Kirsten Christensen
Sekretær
Kirsten@retspolitik.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039

Akt.nr. 57

Sekretariat c/o Advokat Bjørn Elmquist, H.C.Andersens Boulevard 11, 1., 1553 Kbh.V.
Tlf. 33 14 14 33, FAX 33 14 14 32, www.retspolitik.dk

DANSK RETSPOLITISK FORENING

Den 7. november 2005

HØRINGSUDTALELSE

fra

Dansk Retspolitisk Forening

Vedr.

Høringssvar vedrørende sagsnr. 2005-744-0039 om håndhævelse af immaterialrettigheder.

På vegne af Dansk Retspolitisk Forening (DRF) fremsendes hermed nedenstående bemærkninger til Justitsministeriets forslag til ændring af retsplejeloven til gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv. fremsendt 11. oktober 2005.

DRF har nedenfor anført nogle generelle bemærkninger til Justitsministeriets vurdering af, hvilke regler der er nødvendige at ændre eller indføre i dansk ret for at opfylde EU-reglerne. Overordnet anbefales, at Danmark ikke går videre end det, som (minimums)direktivet kræver. DRF ser ingen grund til, at Danmark går videre end resten af EU-landene på dette område.

Tidspunktet for høringen

DRF skal venligst opfordre til, at Justitsministeriet (og andre myndigheder) også foretager udvalgte høringer under det lovforberedende arbejde i EU, og ikke kun – som det her er tilfældet – efter udformning af det nationale ændringsforslag.

Oplysningspligten

DRF hæfter sig ved, at reglerne om oplysningspligt ikke tilsigter at ændre i reglerne om bevisførelse, herunder vedrørende edition, parts- og vidneforklaring mv. og heller ikke indskrænker de undtagelser, der gælder til disse regler om f.eks. vidnefritagelse og forbud mod selvinkriminering. DRF hæfter sig endvidere ved, at en erklæring i henhold til et informationspålæg ikke anses som en vidneforklaring, og at der derfor for eksempel ikke formanes den pågældende person at tale sandt, jf. retsplejelovens § 181, 2. pkt. På denne baggrund finder DRF, at det ville være forkert – således som det med forslaget lægges op til – at sanktionere oplysningspligten på samme måde, som overtrædelse af reglerne om vidneforklaring, dvs. med bl.a. bødestraf. DRF finder, at der kun bør indføres regler om straf på områder, hvor det er nødvendigt, og der er på det foreliggende område ikke dokumenteret et behov for anden sanktionering af brud på oplysningspligten, end anvendelse af processuel skadevirkning.

Bevissikring

Efter retsplejelovens § 653, stk. 1, er det en betingelse for bevissikringsundersøgelse, at rekvirenten sandsynliggør, at rekviritus som led i erhvervsvirksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang har begået en immaterialretskrænkelse. Justitsministeriet vurderer, at denne begrænsning af anvendelsesområdet for retsplejelovens § 653, stk. 1, strider mod direktivet. Ministeriet foreslår derfor at fjerne begrænsningen. DRF stiller sig kritisk over for en sådan ændring, da den vil kunne betyde en udvidelse af adgangen til at lave undersøgelser i private hjem.

Af direktivets præambel, betragtning 14, fremgår, at foranstaltningerne i bl.a. artikel 8, stk. 1, kun skal være obligatoriske i forbindelse med handlinger, der udføres i kommerciel målestok. Ved sådanne handlinger forstås ifølge samme betragtning "handling, der udføres med henblik på direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel gevinst". Justitsministeriet anfører på den baggrund, at en anmodning om en bevissikringsundersøgelse i et privat hjem vedrørende en ubetydelig immaterialretskrænkelse mv. i almindelighed ikke vil kunne imødekommes. DRF mener, at dette bør tydeliggøres i den konkrete lovtekst., så man for eksempel skriver, at bevissikring kun er obligatorisk ved handlinger, der udføres i kommerciel målestok.

Justitsministeriet skriver endvidere i begrundelsen for at ændre formuleringen, at det ikke er hensigten generelt at udvide adgangen til at gennemføre bevissikringsundersøgelser i private hjem. Men Justitsministeriet vurderer imidlertid samtidigt, at den omtalte begrænsning i undersøgelsesbeføjelsen efter § 653, stk. 1, strider mod direktivet, og at begrænsningen netop derfor bør ophæves. DRF opfordrer derfor til en præcisering af, hvorvidt lovændringen vil indebære en udvidelse af adgangen til undersøgelse i private hjem, og hvori denne udvidelse eventuelt består.

På vegne af Dansk Retspolitisk Forening

Bestyrelsesmedlem

Jeff Jørgensen

Formand

Bjørn Elmquist

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Birgitte Grønberg Juul

Jmt. Mdt.
- 9 NOV. 2005

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATE 7. nov. 2005

JNR. 540.30/9846

Vedr. udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.)

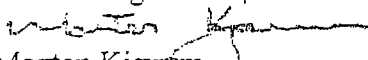
I brev af 10. oktober 2005 har Justitsministeriet anmodet om Institutets eventuelle bemærkninger til ovenstående.

Institutet beklager den sene besvarelse og har kun få kommentarer til lovforslaget:

Institutet har bemærket, at efter lovforslagets nye affattelse af § 653, stk. 1, bliver bestemmelsens anvendelsesområde udvidet, idet også mistanke om fremtidige krænkelse vil være omfattet. Endvidere stilles der efter ordlyden ikke længere krav om, at en evt. krænkelse eller overtrædelse skal være sket *som led i erhvervs-virksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang*. Selvom ændringen af ordlyden ifølge bemærkningerne ikke tilsigter en udvidelse af anvendelsesområdet, ville det være i bedre overensstemmelse med det menneskeretlige princip om 'equality of arms', jf. EMRK art. 6, at der altid er en advokat tilstede under bevissikringsundersøgelsen, således at rekvisitus' rettigheder varetages bedst muligt. Se i øvrigt vedlagte Notat om betænkning nr. 1385 om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v. af 09/08/2000.

Institutet har endvidere hæftet sig ved, at den nye udformning af § 653 c, stk. 1, 2. pkt., medfører, at rekvisitus vil skulle anmode om tilbagelevering af beslaglagte genstande og andet bevismateriale og om, at det under undersøgelsen fremkomne ikke kan anvendes som bevis for krænkelse eller overtrædelser. Dette indebærer en forrykkelse af balancen mellem parterne til ulempe for rekvisitus, og det ville derfor være ønskeligt, om det blev fastsat i loven, at denne altid oplyses herom.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER
humanrights.dk

http://www.humanrights.dk/hoeringssvar/alle/n00_28/

Notat om betænkning nr. 1385 om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v.

Ref: JO/KAH

NOTAT

om

Betænkning nr. 1385 om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v.

Konklusion

Det foreslåede lovudkast indeholder en helt ny adgang for bevissikring inden for den civile retspleje, som klart er til fordel for den ene af en civil tvists parter. Lovudkastet er ikke i strid med grundlovens § 72, EMRK art. 8 eller art. 6. Alligevel kan det give anledning til visse betænkeligheder.

Det må f.eks. antages, at en civil undersøgelse til bevissikring ikke sjældent kan føre til beviser, der peger på strafferetlige overtrædelser. Det må derfor være vigtigt, at rekvisitus på et så tidligt tidspunkt som muligt omfattes af de samme retssikkerhedsgarantier som en sigtet i en straffesag.

Det er især adgangen til at rette henvendelse til rekvisitus uden forudgående underretning, som giver anledning til betænkeligheder. Man bør derfor overveje en regel om, at der altid skal beskikkes en advokat for en rekvisitus, som ikke har fået forudgående underretning.

Baggrund

I et brev af 15. juni 2000 har Justitsministeriet anmodet Det Danske Center for Menneskerettigheder om en udtalelse vedrørende betænkning nr. 1385/2000 om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v.

Betænkningen er afgivet af et udvalg nedsat af kulturministeren i september 1998 på foranledning af henvendelse fra IT-branchen i Danmark. Da emnet primært er af retsplejemæssig karakter, vil det videre arbejde med betænkningen finde sted i Justitsministeriet.

Indhold

Et flertal stiller i betænkningen forslag om en lov om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v. Essensen af forslaget er, at fogedretten i visse tilfælde skal kunne bestemme, at der hos en formodet krænker skal foretages en undersøgelse med henblik på at sikre bevis til brug for en efterfølgende retssag.

Flertallet anfører side 8, at der i klare og omfattende tilfælde består et væsentligt behov for at give rettighedshaverne mulighed for i den civile retsplejes former at få gennemført en uanmeldt og tvangsmæssig undersøgelse af en formodet krænketers lokaler og genstande, herunder navnlig også af regnskabsmateriale m.v. og af computere, med henblik på at sikre bevis for krænkelse og omfanget heraf. Et medlem af udvalget, Advokatrådets repræsentant Steen Lassen, kan ikke støtte flertallets forslag.

Menneskeretlige aspekter

Fra en menneskeretlig synsvinkel rejser forslaget først og fremmest spørgsmål i forhold til boligens ukrænkelighed og individets ret til privatliv, se også betænkningen s. 49. Herudover synes det også relevant at holde forslaget op mod retten til en fair trial i EMRK art. 6, herunder især princippet om equality of arms. Dette spørgsmål er ikke udtrykkelig behandlet i betænkningen.

1. Privatlivets fred

Grundlovens § 72

Boligens ukrænkelighed er stadfæstet i grundlovens § 72, hvorefter husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden alene må ske efter en retskendelse, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse. Det er dermed som hovedregel overladt til domstolene at sikre, at uretmæssige indgreb ikke sker.

I den juridiske litteratur er det hovedsagelig kravet om retskendelse i § 72, der er omdiskuteret, herunder især hvorvidt § 72 overhovedet gælder uden for strafferetsplejen, se f.eks. Jens Møller i Danmarks Riges Grundlov med kommentarer, redigeret af Henrik Zahle, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 1999, side 361ff. Spørgsmålet antages her at være uafklaret.

Det antages videre i litteraturen, at grundlovens § 72 som udgangspunkt ikke sætter grænser for Folketinget, når det fastsætter love med hjemmel til at foretage indgreb i boligens ukrænkelighed. Dog antages det i almindelighed, at der i udtrykket "en særegen undtagelse" ligger en vis - omend meget snæver - begrænsning i lovgivningsmagts kompetence til at fastsætte lov hjemmel til at foretage indgreb uden retskendelse. Da fogedretten i sig selv er en retsinstans med kompetence til at afsige kendelser, er spørgsmålet ikke relevant her.

Grundlovens § 72 synes altså ikke at være til hinder for at vedtage en lov, der hjemler fogedretten adgang til at foranstalte undersøgelser, selvom disse måtte indebære indgreb i boligens ukrænkelighed. På samme måde fastsætter § 72 ikke nærmere begrænsninger eller kriterier for det materielle indhold af en sådan lov. Heri ligger dog implicit, at domstolene - og altså også fogedretten - ved udøvelsen af sin beføjelse til at gøre indgreb i boligens ukrænkelighed respekterer bl.a. de menneskeretlige forpligtelser, der følger af EMRK.

EMRK art. 8

Ifølge EMRK art. 8. har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance, og ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af en række nærmere opregnede hensyn, herunder for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Som udgangspunkt er der således heller ikke på grundlag af art. 8 noget til hinder for at vedtage en lov, der hjemler adgang til at foretage indgreb i privatlivet, når det sker for at beskytte f.eks. en tredjemands ophavsret eller andre immaterielle rettigheder. Det afgørende vil i det enkelte tilfælde være, om indgrebet kan betegnes som "nødvendigt" efter en proportionalitetsafvejning mellem på den ene side hensynet til den, indgrebet vedrører, og på den anden side hensynet til beskyttelsen af tredjemands interesser. Det afgørende for en menneskeretlig vurdering af lovforslaget i forhold til EMRK art. 8 må derfor være, hvorvidt det er indrettet således, at det i tilstrækkelig grad tager højde for disse modstridende hensyn.

Ifølge lovudkastets § 1, stk. 1, er kriteriet for fogedrettens bestemmelse om undersøgelse til bevissikring, at det kan sandsynliggøres, at nogen som led i erhvervsvirksomhed eller i øvrigt i ikke ubetydeligt omfang har krænket en immaterialret m.v. (som nærmere defineret i stk. 2). § 1, stk. 3, og stk. 5, fastsætter det nærmere omfang af en undersøgelse, mens § 1, stk. 4, indeholder krav om, at fogedretten foretager en proportionalitetsvurdering mellem den skade eller ulempe, en undersøgelse vil påføre rekviritus, og rettighedshaverens interesse i undersøgelsen. § 1, stk. 4, kan således ses som en præcisering af EMRK art. 8's krav om en konkret proportionalitetsvurdering i hver enkelt sag.

Den praktiske udmøntning af de foreslåede regler kan naturligvis ikke forudses præcist, men på baggrund af ovenstående er lovudkastet ikke i strid med EMRK art. 8. Uanset dette, indebærer det dog utvivlsomt en større risiko for, at der i enkelttilfælde træffes afgørelser, der krænker retten til privatliv.

2. Fair trial

Det dissentierende medlem af udvalget, Steen Lassen, finder iflg. betænkningen s. 9f., at loven ville give mulighed for undersøgelse i private hjem og erhvervsvirksomheder i den civile retsplejes former for gennemgang, fjernelse og kopiering af materiale, hvilket rummer væsentlige retssikkerhedsmæssige problemer. Steen Lassen lægger herved bl.a. vægt på, at tvangsmæssig bevissikring i dansk retspleje kun findes inden for straffeprocessen, dvs. på foranledning af politi og anklagemyndighed, der arbejder på grundlag af et objektivitetsprincip.

Dette giver fra en menneskeretlig synsvinkel anledning til at se nærmere på, om udkastet evt. er i strid med retten til en fair trial i EMRK art. 6, hvorefter enhver har ret til en retfærdig rettergang, når der skal træffes afgørelse enten i en strid om hans borgerlige rettigheder og forpligtelser eller angående en mod ham rettet anklage for en forbrydelse.

Som en del af princippet om fair trial gælder bl.a. princippet om equality of arms, som gælder i

almindelighed, men i praksis har størst betydning i straffesager og i retstvister mellem offentlige myndigheder og private. (I parentes skal her bemærkes, at fogedrettens afgørelse om bevissikring ganske vist i sig selv ikke er nogen strafferetlig afgørelse, lige som den i sit udgangspunkt vil relatere sig til en tvist mellem to private parter. Men undersøgelsen kan ikke desto mindre medføre, at der tilvejebringes beviser til brug for en efterfølgende straffesag. Princippet om equality of arms vil derfor også i praksis kunne vise sig relevant.)

Equality of arms betyder, at parterne skal være lige stillet under processen; bl.a. må der ikke træffes afgørelse vedrørende sagen, hvor kun den ene part har haft adgang til at være til stede eller repræsenteret. Ikke enhver ulighed mellem parterne vil bevirke, at art. 6 er krænket. Afgørende er, om processen som helhed har været "fair". Hvad der nærmere kræves hertil afhænger i nogen grad af sagens krakter, herunder dens betydning for parterne (se Lorenzen, m.fl., Den Europæiske Menneskeretskonvention med kommentarer, 1994, 146f).

Det er i den sammenhæng især fogedrettens adgang til at undlade forudgående underretning af rekvisitus, der er interessant. Efter udkastets § 2, stk. 2, 2. pkt., kan dette ske, hvis underretning må antages at medføre risiko for, at genstande, dokumenter, oplysninger på edb-anlæg eller andet, som er omfattet af begæringen om undersøgelse, fjernes, tilintetgøres eller ændres. Dog skal rekvisitus have adgang til at udtale sig, før fogedretten træffer afgørelse, selv om han eller hun ikke har fået forudgående underretning om forretningen, jf. § 2, stk. 3. Rekvisitus vil således ved fogedens henvendelse på bopælen el.lign. få lejlighed til at protestere mod undersøgelsen, inden den beslattes.

Dette gælder dog ikke, hvis rekvisitus ikke træffes, jf. § 2, stk. 4. I så fald opfordrer fogedretten andre personer over 18 år, som er til stede, og som må antages at have kendskab til rekvisitus forhold, til at varetage dennes interesser under forretningen. Ligeledes skal rekvisitus eller den, der varetager rekvisitus interesser, have lejlighed til at tilkalde en advokat, og forretningen udsættes, indtil advokaten er kommet til stede, medmindre udsættelsen vil medføre unødigt forsinkelse eller risiko, jf. § 2, stk. 5.

Hvorvidt lovudkastet yder tilstrækkelige "arms" til en rekvisitus, som ikke får forudgående meddelelse om en fogedforretning, er svært at sige. Dette gælder naturligvis især, hvor hverken rekvisitus eller andre træffes på adressen, idet undersøgelsen i så fald alligevel kan foretages. Men også en rekvisitus, der træffes, kan have vanskeligt ved at varetage sine egne interesser her og nu.

Heroverfor står hensynet til rettighedshaveren, som under den nugældende ordning på grund af immaterielle aktivers særlige karakter har meget vanskeligt ved at føre bevis for krænkelser efter de eksisterende regler, og derfor kan hævde, at princippet om equality of arms ikke gælder for rettighedshavere i denne type sager.

En fogedforretning til bevissikring skal formentlig ses i sammenhæng med den efterfølgende retssag, som rekvirenten inden 4 uger efter undersøgelsens afslutning skal anlægge, medmindre rekvisitus frafalder forfølgning, jf. § 4, stk. 1. Det er først her, der skal tages stilling til, om der er foregået krænkelser, og rekvisitus vil her have mulighed for at forberede og føre sin sag i henhold til retsplejelovens almindelige regler. På den anden side vil en rekvisitus, der er blevet overrumplet i forbindelse med den forudgående bevissikring og ikke her har varetaget egne interesser tilstrækkeligt, nok have svært ved at overvinde dette handicap i forhold til rekvirenten under den efterfølgende retssag.

Det kan således igen ikke hævdes, at lovudkastet strider mod menneskeretten, i dette tilfælde EMRK art. 6. Men det rummer på den anden side utvivlsomt større risiko for, at retten til en fair trial i konkrete tilfælde krænkes, end de nugældende regler til bevissikring.

Afsluttende bemærkninger

Inden for strafferetsplejen indeholder retsplejelovens bestemmelser om indgreb i meddelelseshemmeligheden, ransagning og beslaglæggelse en detaljeret regulering af, hvornår der kan afsiges retskendelse om indgreb. Fælles for indgreb inden for strafferetsplejen er - som nævnt af Steen Lassen - at den, som indgrebet retter sig mod (den sigtede) er beskyttet af en række retssikkerhedsgarantier, og at politi og anklagemyndighed arbejder på grundlag af et objektivitetsprincip.

Uden for strafferetsplejen findes der først og fremmest et stort antal lovbestemmelser, der hjemler adgang uden retskendelse. Derudover indeholder retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse forskellige bestemmelser med hjemmel for fogedretten til at foretage indgreb i f.eks. retten til privatliv og respekt for hjemmet (se § 498, stk. 1, § 528, § 536, stk. 1). Hvis rekvisitus modsætter sig fogedforretningen, kan fogeden ved kendelse bestemme, at forretningen skal gennemføres. Fælles for disse regler er, at parterne har ansvaret for sagens gang (forhandlingsmaksimen), og i den sammenhæng alene skal varetage egne interesser.

Selvom lovudkastet ikke kan siges at være i strid med menneskeretlige principper eller standarder, indeholder det en helt ny adgang for bevissikring inden for den civile retspleje, som klart er til fordel for den ene af en civil tvists parter, og som derfor må give anledning til visse betænkeligheder. F.eks. må det

antages, at en civil undersøgelse til bevissikring ikke sjældent kan føre til beviser, der peger på strafferetlige overtrædelser. Det må derfor være vigtigt, at rekvisitus på et så tidligt tidspunkt som muligt omfattes af de samme retssikkerhedsgarantier som en sigtet i en straffesag. Dette afspejler sig allerede til en vis grad i lovudkastet, f.eks. i retten til at nægte at udtale sig, og at rekvisitus ikke som ellers under fogedsager taler under strafansvar og har pligt til at medvirke til sagens oplysning.

Både i forbindelse med retten til privatliv og retten til en fair trial er det især adgangen til at rette henvendelse til rekvisitus uden forudgående underretning, som giver anledning til betænkeligheder. Man bør derfor overveje en regel om, at der altid skal beskikkes en advokat for en rekvisitus, som ikke har fået forudgående underretning - lidt i stil med den engelske ordning, hvorefter en uafhængig advokat altid skal overvære en undersøgelse.

Karen Hald, den 8. august 2000.

INSTITUT FOR MENNESKERETTIGHEDER
Wilders Plads 8 H 1403 København K
Tel +45 32698888 Fax +45 32698800 center@humanrights.dk

Copyright © 2003

Anja Kjær

Fra: Anne Broberg Rasmussen [abr@datatilsynet.dk]
Sendt: 7. november 2005 15:41
Til: Justitsministeriet
Emne: Datatilsynets brev af 07-11-2005, j.nr. 2005-111-0026

Akt.nr. 55.

Vedhæftede filer: Datatilsynets høringssvar.doc

Datatilsynets
høringssvar [DOK...]

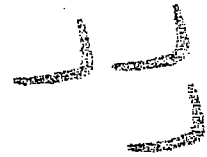
Datatilsynet fremsender herved vedhæftet tilsynets udtalelse i forbindelse med høring over udkast til forslag til ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.), Justitsministeriets j.nr. 2005-744-0039.

Med venlig hilsen

Anne Broberg Rasmussen
Fuldmægtig
Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K
Tlf.: 3319 3200
Fax 3319 3218
Hjemmeside: www.datatilsynet.dk
Officiel e-post: dt@datatilsynet.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039.

Justitsministeriet
(22-50-79-15)
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: jm@jm.dk

7. november 2005

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2005-111-0026
Sagsbehandler
Anne Broberg
Rasmussen
Direkte 3319 3223

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.).

Ved brev af 10. oktober 2005 har Justitsministeriet anmodet Datatilsynet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.).

Det fremgår af lovforslaget, at dette indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (retshåndhævelsesdirektivet).

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at gennemførelsen af retshåndhævelsesdirektivet endvidere indebærer ændringer i en række immaterialretlige love, og der henvises i den forbindelse til det lovforslag om ændring af patentloven og ophavsretsloven m.v., som samtidig med nærværende lovforslag er fremsat af økonomi- og erhvervsministeren.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås indsat en bestemmelse i retsplejelovens § 306, hvorefter retten i forbindelse med en sag om krænkelse eller overtrædelse som nævnt i § 653, stk. 2, kan pålægge en modpart eller tredjemand at give en række oplysninger, som den pågældende råder over.

Der foreslås endvidere indsat en bestemmelse i retsplejelovens § 306, stk. 4, om, at lov om behandling af personoplysninger går forud for reglerne i dette kapitel.

Af bemærkningerne til bestemmelsen i stk. 4 fremgår, at pålægget således f.eks. ikke i sig selv vil medføre, at behandling af personoplysninger kan finde sted, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, hvorefter behandling af oplysninger bl.a. kan finde sted, når behandlingen er nødvendig for overholdelse af en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Dette medfører, at et informationspålæg alene vil kunne udstedes, i det omfang den anmodede person har hjemmel til behandling af de pågældende oplysninger i de øvrige behandlingsregler i persondataloven.

Konsekvenserne af den foreslåede bestemmelse i § 306, stk. 4, står ikke Datatilsynet ganske klart. Er der tale om, at domstolen i forbindelse med pålæggets meddelelse skal foretage en selvstændig vurdering af, om den har hjemmel i persondataloven til at indsamle oplysningerne, og at de berørte virksomheder m.v. og personers videregivelse til retten som led i efterlevelse af pålægget skal have selvstændig hjemmel i persondataloven? Eller sigter bestemmelsen til de berørte virksomheder m.v. og personers behandlinger i øvrigt; at de ikke som følge af pålægget skal foretage registreringer ud over, hvad de i forvejen måtte være berettigede til efter persondataloven?

Datatilsynet skal foreslå, at bestemmelsen i stk. 4 overvejes nærmere, og at ovenstående spørgsmål præciseres. I den forbindelse kan det desuden tages i betragtning, at Justitsministeriet i forbindelse med persondatalovens tilblivelse afgav følgende svar på spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg¹:

"Reglerne i lovforslaget om behandlinger af personoplysninger regulerer ikke spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder parterne og tredjemand er forpligtet til at fremlægge synbare bevismidler under en civil retssag.

Dette spørgsmål skal således også i fremtiden afgøres efter reglerne i retsplejeloven herom (retsplejelovens kapitel 28)."

2. Ifølge forslaget til § 306, stk. 1, kan retten pålægge en modpart eller tredjemand at give oplysningerne.

I bemærkningerne beskrives forudsætningerne for at pålægge en person informationspålæg. Det er bl.a. anført, at det er en forudsætning, at den pågældende råder over de pågældende oplysninger.

Datatilsynet skal henlede opmærksomheden på, at der i persondataloven anvendes begrebet "den dataansvarlige", som definition af "den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af oplysninger".

Datatilsynet går umiddelbart ud fra, at pålæg til en person efter den foreslåede bestemmelse kun vil blive givet, hvis den pågældende selv er den dataansvarlige. Hvis personen handler på vegne af en virksomhed eller anden type dataansvarlig, bør pålægget efter tilsynets umiddelbare opfattelse ikke rettes mod personen, men mod den dataansvarlige, såfremt pålægget omhandler personoplysninger omfattet af persondataloven.

Disse forhold kan eventuelt præciseres i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Anne Broberg Rasmussen

¹ Justitsministeriets besvarelse af 12. november 1998 af spørgsmål nr. 6 vedrørende lovforslag L44.

Akt.nr. 59

OVERBRAGT

Justitsministeriet
Att.: Birgitte Grønberg Juul
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København

Jmt. modt.
7 NOV. 2005

7. november 2005

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (gennemførelse af retshåndhævelsesdirektivet)

På vegne af Business Software Alliance (BSA) skal vi hermed vende tilbage i relation til vores generelle bemærkninger til Justitsministeriets udkast til Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (herefter benævnt "Forslaget"), som har til formål at implementere dele af direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (Direktivet) i dansk ret.

BSA kan generelt tilslutte sig det foreliggende Forslag dog med forbehold for de nedenfor angivne bemærkninger.

Direktivets artikel 6

I relation til implementering af Direktivets artikel 6 anføres i Forslaget, at de nugældende bestemmelser om edition i retsplejeloven er tilstrækkelige, hvorfor det lægges til grund, at der ikke er behov for ændringer i retsplejeloven med henblik på at implementere Direktivet korrekt.

Som anført i Forslaget gælder der visse begrænsninger i medfør af de nugældende regler om edition, herunder særligt at en parts manglende opfyldelse af et editionspålæg alene er sanktioneret i medfør af retsplejelovens § 344 vedrørende mulig processuel skadevirkning.

Det bemærkes endvidere i den forbindelse, at Direktivets artikel 6 ikke indeholder de samme begrænsninger, som er angivet i artikel 8, stk. 3. I henhold til Direktivets artikel 8, stk. 3 har bestemmelser omkring selv-inkriminering og behandling af persondata således forrang frem for rettigehaverens krav på information.

Disse begrænsninger er imidlertid ikke anført i Direktivet for så vidt angår artikel 6 og kan således ikke antages at være gældende i relation til artikel 6.

BSA er således ikke enig i, at det er korrekt, når det i bemærkningerne til Forslaget anføres, at de nugældende bestemmelser om edition i retsplejeloven er tilstrækkelige i relation til implementering af Direktivets artikel 6.

BSA skal således anmode om, at Forslaget ændres således, at det sikres, at Direktivets artikel 6 implementeres i dansk ret.

Forslag til nyt kapital 29 a – oplysningspligt

Formålet med Forslagets kapitel 29 a er at implementere Direktivets artikel 8 vedrørende en krænkert rettighedshavers adgang til de i Direktivets artikel 8 angivne informationer.

I henhold til Direktivets artikel 8, stk. 3 gælder retten til information blandt andet med forbehold for persondatalovens bestemmelser om behandling af persondata. Det fremgår af bemærkningerne til Forslaget, at det forhold at en domstol efterkommer en begæring om meddelelse af pålæg om udlevering af informationer ikke isoleret set indebærer, at den i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 angivne undtagelse finder anvendelse. BSA er ikke enig i denne fortolkning af persondataloven, som endvidere må befrygtes at indskrænke anvendelsesområdet for Forslagets kapital 29 a.

Det bemærkes i øvrigt, at det i Kulturministeriets udkast til lovforslag vedrørende ændring af op-havsretsloven (side 21) er lagt til grund, at et pålæg til en krænkert om offentliggørelse af en dom må anses for at etablere en retlig forpligtelse for krænkerten, som medfører, at persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3 finder anvendelse.

På baggrund heraf, skal BSA anmode om, at det revurderes og at der i det endelige lovforslag nærmere redegøres for med hjemmel i hvilke bestemmelser i persondataloven, at persondata kan videregives, når der af en domstol er meddelt et pålæg om at udlevere informationer til en berettiget rettighedshaver.

Endelig bemærkes, at BSA forstår Forslaget således, at der af domstolene kan meddeles pålæg i medfør af kapitel 29 a uanset, om oplysningerne ønskes indhentet af den krænkede rettighedshaver til brug for forberedelse af en eventuel kommende retssag eller i forbindelse med en allerede verserende retssag. Altså at det ikke er en betingelse for meddelelse af pålæg, at der verserer eller må formodes at komme til at versere en retssag. Dette fremgår imidlertid ikke udtrykkeligt af Forslaget, hvorfor BSA skal anmode om, at det præciseres i det endelige lovforslag, at meddelelse af pålæg efter kapitel 29 a er et selvstændigt retsmiddel, som kan anvendes uafhængigt af øvrige retsmidler, som måtte være til rådighed i en given situation.

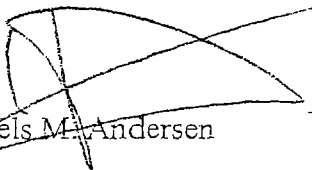
Konklusion

Ovenstående er udtryk for BSA's generelle bemærkninger til det af Justitsministeriet udarbejdede lovforslag.

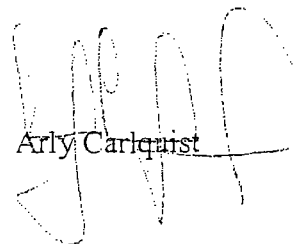
Yderligere bemærkninger forbeholdes således, når der foreligger klarhed over, hvorledes Direktivet samlet set foreslås implementeret i dansk lovgivning, jf. således blandt andet de angivne bemærkninger om den tilsyneladende forskellige fortolkning af persondatalovens regler, som Justitsministeriet henholdsvis Kulturministeriet har lagt til grund i de respektive udkast.

Vi står naturligvis til rådighed i relation til spørgsmål til nærværende skrivelse.

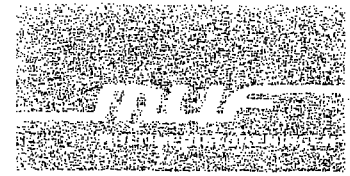
Med venlig hilsen
Business Software Alliance

Niels M. Andersen

Arly Carlquist

Akt.nr. 58

OVERBRINGES
Justitsministeriet
Attention Birgitte Grønborg Juul
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København K

Jmt. modt.
7 NOV. 2005

7. november 2005

Implementering af retshåndhævelsesdirektivet – høringssvar – sagsnr. 2005-744-0039

På vegne af Multi Media Foreningen (MUF) skal vi hermed bemærke følgende vedrørende udkast til Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (lovforslaget), som udgør en del af grundlaget i forbindelse med implementering af direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (direktivet) i Danmark.

MUF kan generelt tilslutte sig lovforslagets indhold. Lovforslaget giver dog anledning til følgende bemærkninger og ændringsforslag:

- MUF skal anmode om, at det i det endelige lovforslag præciseres og udtrykkeligt angives med hvilken hjemmel Justitsministeriet mener, at behandling af personoplysninger skal ske, jf. således at lov om behandling af personoplysning § 6, stk. 1, nr. 3 ifølge Justitsministeriets lovforslag ikke finder anvendelse i situationer, hvor der af en domstol er meddelt et retligt pålæg om udlevering af oplysninger. Det bemærkes i øvrigt, at dette er uoverensstemmende med bemærkningerne til Kulturministeriets udkast til lovforslag, og MUF skal derfor anmode om, at dette i praksis meget vigtige spørgsmål adresseres og afklares i det endelige lovforslag.
- MUF skal anmode om, at Justitsministeriet revurderer, hvorvidt lovforslaget fuldt ud implementerer artikel 6 i direktivet under hensyntagen til, at de i artikel 8, stk. 3 i direktivet angivne begrænsninger vedrørende selvinkriminering og behandling af persondata ikke genfindes i artikel 6. De er derfor MUF's opfattelse, at de nugældende bestemmelser om edition ikke fuldt ud implementerer artikel 6.

Yderligere bemærkninger forbeholdes således, når der foreligger klarhed over, hvorledes direktivet samlet set foreslås implementeret i dansk lovgivning.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039

Med venlig hilsen

Niels M. Andersen

Arly Carlquist

Jette Lyngsø

Fra: Birgitte Grønborg Juul
Sendt: 8. november 2005 16:24
Til: Jette Lyngsø
Emne: VS: Høringssvar.
Vedhæftede filer: Justitsministeriet.doc

Kære Jette

Du bedes journalisere og lægge til Tine, tak.

Birgitte

Fra: David Würbler [mailto:dw@canaldigital.dk]
Sendt: 8. november 2005 16:18
Til: Birgitte Grønborg Juul
Cc: Tine Egelund Thomsen
Emne: Høringssvar.

Kære Birgitte Grønborg Juul,

Som aftalt fremsendes STOP's kommentarer med en dags forsinkelse.

Mvh.

David Würbler
Managing director
Attorney-at-law
Scandinavian Tv Organisations against Piracy - Nordic
Stationsparken 25
2600 Glostrup
Direct: +45 7027 2022
Fax: +45 7027 2122
Mobil: +45 2141 4191
E-mail: dw@stop.dk
Web: www.stop.dk

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Att.: Birgitte Grøndborg Juul

Re.: Udkast til ændring af retsplejeloven

STOP I/S takker for muligheden til at kommentere forslaget til ændringerne i Retsplejeloven.

STOP støtter forslaget fuldt ud og byder ændringerne af Retsplejeloven velkommen.

Med venlig hilsen

David Würgler
Direktør

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

4.11.2005

13314
NIMO

Att.: Lovafdelingen

Jnt. modt.

- 66.11.10

Høringssvar over Justitsministeriets udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder)

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) har den 10. oktober 2005 modtaget Justitsministeriets udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven i høring.

Udkastet har været sendt i høring til samtlige af FTF's medlemsorganisationer.

FTF skal på den baggrund kort anføre, at FTF ser positivt på forslaget, der ud over at være nødvendigt for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/47/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, også sikrer bl.a. indehaveren af immaterialrettigheders adgang til at håndhæve disse rettigheder.

FTF har ikke yderligere bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K
Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

VKR Holding A/S

Proces

Jmt. modt.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Akt.nr. A1.

Deres reference
2005-744-0039

Vores reference
SBH

Dato
1. november 2005

Høring i forbindelse med gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.

Justitsministeriet har i et brev af 10. oktober 2005 - Sagsnr. 2005-744-0039 - anmodet om en udtalelse til et udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.).

Høringen er sendt til VELUX Industri A/S, som har ændret navn til VKR Holding A/S, hvilket venligst bedes noteret i forbindelse med kommende høringer.

VKR Holding A/S har som ejer af adskillige immaterielle rettigheder med glæde konstateret, at Justitsministeriets forslag til lov om ændring af retsplejeloven medfører en række forbedringer i relation til muligheden for at afdække og retshåndhæve krænkelse af immaterielle rettigheder.

VKR Holding A/S har ikke yderligere bemærkninger til det foreliggende udkast.

Med venlig hilsen

VKR Holding A/S
Corporate Affairs
Trademarks

Sidsel Bregnhøj Hyldig

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2005 NR. 744-0039.

Jmt. modt.

- 3 NOV 2005

a

b

Akt.nr. 40

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att: Tine Egelund Thomsen

Rektoratet
Tuborgvej 164
2400 København NV

BEMÆRK NY ADRESSE

T: 8888 9050
F: 8888 9701
E: rektor@dpu.dk

www.dpu.dk

Sagsnr: 000882

2. november 2005

**Vedr: Høring over forslag til lov om ændring af retsplejeloven
(sagsnr. 2005-744-0039)**

Danmarks Pædagogiske Universitet har via Rektorkollegiet fået mulighed for at afgive høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven.

DPU er overordnet positiv overfor ministeriets udspil, idet de foreslåede ændringer sikrer indehaveren af intellektuelle ejendomsrettigheder adgang til yderligere civilretlige foranstaltninger. Det er tilsvarende positivt, at EU-medlemsstaternes lovgivning på dette område tilnærmes et højt og ensartet beskyttelsesniveau.

DPU har ikke yderligere kommentarer til forslaget.

Med venlig hilsen

f. Lars-Henrik Schmidt
Rektor

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039

Birgitte Broberg

Fra: EJOURLovteknikkontoret (951s08)

Sendt: 20. oktober 2005 09:04

Til: EJOURProcesretskontoret (951s16)

Emne: VS: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Akt.nr. 15.

Fra: Justitsministeriet

Sendt: 19. oktober 2005 07:46

Til: EJOURLovteknikkontoret (951s08)

Emne: VS: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Fra: Hans Haraldsted [mailto:haraldsted@adr.dk]

Sendt: 19. oktober 2005 00:27

Til: Justitsministeriet

Emne: SV: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Sloisholmsgade 10

1216 København K

Farum den 19. oktober 2005

Vedr.: Udtalelse om udkast til lovforslag om ændring af retsplejeloven
Harmonisering af EU – regler i dansk regi om immaterielrettigheder

Dansk Opfinderforening – DaFFO hilser kun harmoniseringen velkommen, således at vi får og agere efter ens retsregler i EU landene imellem.

EU retsreglerne er en styrkelse af bl.a. opfinderens rettigheder, hvor man kan gå direkte til krænkeren, og hvor erstatningen hæves i forhold til tidligere praksis i dansk regi.

Fremskaffelse af bevisbyrden er også nemmer at fremskaffe, bl.a. via udnyttelse af det offentliges pligt til at kunne få fremskaffet beviser, og direkte kræve beviser af krænkeren.

Lovteksten er for så vidt tydelig, men den forekommer dog lidt svag ind imellem, idet der tages for mange forbehold, relaterende til, den enkelte nations tidligere retspraksis.

Dansk Opfinderforening ser frem til at forslaget bliver gennemført hurtigst muligt, og at der ikke går 5 -10 år før dette sker, og som det i øvrigt tidligere har været kutyme ved andre lignende lovforslag.

Vi ser i øvrigt frem til, af EF patent gennemføres, således at dette bliver gældende for alle lande i Europa, og i øvrigt in stil US patentet, det vil nemlig gøre det endnu billigere og mere overskueligt.

Med venlig hilsen

For Dansk Opfinderforening – DaFFO

Hans H. Haraldsted
Landsformand for

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039

21-10-2005

Dansk Opfinderforening - DaFFO

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]**Sendt:** 12. oktober 2005 15:33**Til:** djoef@djoef.dk; dp@politiforbundet.dk; Rigsadvokaten@mail.dk; samfund@advocom.dk; activinova@mail.dk; mst@advocom.dk; samfund@advocom.dk; info@akademiraadet.dk; atvmail@atv.dk; alfalaval.dk@alfalaval.com; mailbox@dk.alk-abello.com; ae@aeraadet.dk; trademarks@arlafoods.com; info@astma-allergi.dk; autig@autig.dk; jan.juul.joergensen@bkd.dk; beagle@ecoweb.dk; info@bechbruundragsted.com; bfid@scanpharm.dk; qachef@dkpharma.dk; bo@biodania.dk; lars.thomsen.mikkelsen@gettonet.dk; amh@Bioteknologisk.dk; jko@bioteknologisk.dk; obb@landbrug.dk; bh@hartmann.dk; info@bryggeriforeningen.dk; mf@bryggeriforeningen.dk; mf@bsopatent.dk; aksel.thiele@carlsberg.com; marianne.johansen@albihns.dk; jan.skouv@dk.chr-hansen.com; dkplu@coloplast.com; clab@coop.dk; hanne.stubbe.solgaard@coop.dk; coop@coop.dk; haraldsted@adr.dk; info@dakocytomation.dk; dakofo@internet.dk; fp@danfoss.com; Aksel.Buchter-Larsen@danisco.com; Trademarks@danisco.com; daf@aktiveforbrugere.dk
Emne: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Med venlig hilsen

Birgitte Broberg
Statsretskontoret
Lovafdelingen
Tlf: 3392 2932Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København KTelefon: 3392 3340
Telefax: 3393 3510
E-mail: jm@jm.dk
<http://www.jm.dk>

SKANDINAVISK TOBAKSKOMPAGNI

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. modt.

Att.: Trine Egelund Thomsen

- 2 NOV. 2005

1. november 2005

Skandinavisk
Tobakskompagni A/S

**Vedr.: Udkast til forslag til ændring af Retsplejeloven – sagsnr.
2005-744-0039**

Tobaksvejen 4
2860 Søborg
Danmark

www.st.dk

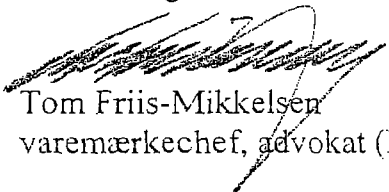
Tlf +45 39 55 62 00
Fax +45 39 55 63 02

CVR nr. 83 33 62 18
Hjemsted Gladsaxe

Jeg henviser til ministeriets brev af 10. oktober 2005 og skal meddele, at vi ikke har særlige bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

Det er vores opfattelse, at de foreslåede ændringer er yderst positive, idet de er udtryk for en opstramning af den nuværende retstilstand.

Med venlig hilsen

Tom Friis-Mikkelsen
varemærkechef, advokat (L)

Københavns Politi

Politidirektøren

Politigården, 1567 København V

Tlf. Indvalg 33910910 / 2015 - Fax 33430058

Journalnr.: 0100-10160-00165-05

Dato: 28 OKT. 2005

Sagsbehandler: JHJ

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret

Jmt. modt.
31 OKT. 2005

I brev af 10. oktober 2005 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om ophævelse af immaterialrettingheder mv.).

Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget ikke umiddelbart omfatter strafferetlige procedure og sanktioner.

Rettighedshavernes mulighed for effektivt civilretligt at forfølge krænkelse på et tidligt tidspunkt på en hurtig måde via fogedretten kan dog muligt medføre en besparelse i den strafferetlige forfølgning, idet den krænkede part således vil kunne stoppe en kommende ulovlig virksomhed, der i de mere omfattende sager ellers kunne udvikle sig til at være af en sådan karakter, at der skulle rejses tiltale efter særlovgivningen eller straffelovens regler.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

politidirektør

Anja Kjær**Fra:** £JOURLovteknikkontoret (951s08)**Sendt:** 18. oktober 2005 13:20**Til:** £JOURProcesretskontoret (951s16)**Emne:** VS: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Akt.nr. 11.

Fra: Justitsministeriet**Sendt:** 18. oktober 2005 11:38**Til:** £JOURLovteknikkontoret (951s08)**Emne:** VS: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.**Fra:** Peter Blume [mailto:Peter.Blume@jur.ku.dk]**Sendt:** 18. oktober 2005 11:28**Til:** Justitsministeriet**Emne:** SV: Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Idet lovforslaget skønnes på rimelig måde at implementere direktiv 2004/48, der jo er en given præmis, har jeg ingen bemærkninger til forslaget.

mvh
Peter Blume

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet [mailto:jm@jm.dk]**Sendt:** 12. oktober 2005 16:06**Til:** piraterne@piratgruppen.org; producentforeningen@producentforeningen.dk; Mads Bryde Andersen; pbm@jura.au.dk; Peter Blume; rks@rks.dk; yvb@jschluter.com; sds@scenograf.dk; slrtv@slrtv.dk; internet@koda.dk; ditt@solistf.dk; hvh@statsbiblioteket.dk; stop@stop.dk; tdc@tdc.dk; tekno@tekno.dk; tv2@tv2.dk; info@tv danmark.dk; ac@ac.dk**Emne:** Høring vedr. lovforslag om håndhævelse af immaterialrettigheder.

Med venlig hilsen

Birgitte Broberg
Statsretskontoret
Lovafdelingen
Tlf: 3392 2932

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Telefon: 3392 3340
Telefax: 3393 3510
E-mail: jm@jm.dk
<http://www.jm.dk>

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 744-0039.

Anja Kjær

Akt.nr. 31

Fra: Justitsministeriet**Sendt:** 7. november 2005 13:47**Til:** ÆJOURProcesretskontoret (951s16)**Emne:** VS: Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.

Fra: Nete Herskind [mailto:NEH@kl.dk]**Sendt:** 7. november 2005 13:34**Til:** Justitsministeriet**Emne:** Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder mv.

Der henvises til ministeriets Sagsnr. 2005-744-00396 Dok TET40011 vedr. ovennævnte.

For god ordens skyld skal det oplyses, at Danske Havne ikke ønsker at afgive udtalelse om vedlagte udkast til forslag til lov om ændring af retsplejeloven.

Med venlig hilsen
Nete Herskind
Vicekontorchef
Danske Havne
Weidekampsgade 10
2300 København S
Tlf: 3370 3369
E-mail: neh@kl.dk

Med venlig hilsen

Birgitte Broberg
Statsretskontoret
Lovafdelingen
Tlf: Obs nyt nr. 7226 8751

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Telefon: 3392 3340
Telefax: 3393 3510
E-mail: jm@jm.dk
<http://www.jm.dk>

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2005 NR. 744-0039